

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 11. Varia de Virtute in genere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

faciem abyssi. S. Anaſtaſ. Sinaita l. 1. Anagog. contemplet. Scriptura tenebras ponit ante lucem. Quod præſignificaverunt illæ etiam duæ volucres, quæ emiſſæ ſunt ex Arca Noë. Gen. 8. 7. 8. Unde licet videre; ibi quoque priores eſſe tenebras: prior enim corvus evolavit ſuper aquas. Cum blanda voluptas homini res terrenas proponit, quæ meræ tenebræ ſunt; & ratio cœleſtia dictat, quæ lux ſunt; prius in illas abripimur, quàm in hæc feramur: non ſecus ac ante columbam corvus evolavit. Did. Niſſ. D. 3. Paſch. §. 3.

Dedit viro ſuo. Gen. 3. 6. Ut mulier alligeret virum ad peccatum; abſque ullius mandato, ipſa, ut comedit, dedit viro ſuo: nam ad malum nos proni ſponte noſtrâ; ad ſalutem mandato impelli opus habemus. Sylveira in Joan. 4.

Abijcite deos alienos; ſurgite &c. Gen. 35. 2. 3. Surgere jubet: quia ſomnolenti ſumus ad ea, quæ animæ, & Dei, ſunt: ut neceſſe ſit, crebris vocibus nos excitare. Et aſcendere jubemur: quia omnis pro Deo, & anima, ſuſceptus labor videtur mons præcelſus: aliter eſt in voluptatibus. Did. Niſſ. Pol. Cœl. p. 2. l. 9. c. 4.

Tollite in aures aureas, de uxorum, filiorumq; & filiarum veſtrarum, aures; & aſſerte ad me. Ex. 32. 2. Si ab uxore, aut filia, monile auferas ad bonum aliquod; vix totâ die ſletum, & turbationem domûs, compeſcere poteris: nunc verò tam facile pretioſis ſpoliari permittunt ad idola. Oleaſter. Imperat virtus; & dormimus: annuit vitium; & jam currimus. Utinam ſe ſic ſineret homo à vitijs rogari, quemadmodum ad opera virtutum. Seneca l. 3. nat. quaſt. c. 27. nihil difficile eſt naturæ, ubi in ſinem ſui properat. Ad originem rerum parcè utitur viribus; diſpenſatque ſe incrementis fallentibus; ſubito ad ruinam totò impetu venit. Did. Niſſ. Polit. Cœl. p. 2. l. 2. c. 6.

Repentè ventus irruit à regione deſerti. Job. 1. 19. at Ezech. 37. 9. à quatuor ventis veni ſpiritus, & inſuffla ſuper interfectos iſtos, & revivifcant. Ad evertendam domum, ad inferendam necem, irruit ventus unus: ad conferendam verò vitam à quatuor ventis totidem fœderati venire debere. Idem f. 4. D. 5. Quadr. §. 4.

Cum ſancto, ſanctus ejus, & cum viro innocente innocens eris, & cum electo electus eris; & cum perverſo perverteris. Pl. 17. 26. Sanitum ter nominat, ſanctus, innocens, electus; & perverſum ſemel tantum. Cur mali, & perverſi, non ter, æquè ac ſancti, meminit? Quia, ut quis evadat Sanctus, tribus, & pluribus, indiget Sanctis, qui illum ad probitatem pertrahant: ut verò quis malus evadat, unus, qui pervertat, plus ſatis eſt. Idem ibidem.

Ambularimus vias difficiles. Sap. 5. 7. Veloces pedes eorum ad effundendum ſanguinem. Pl. 13. 3. Sed, ut ad cœlum tendant; quid requiritur? Appropinquavit regnum cœlorum &c. Matth. 3. 2. Novus di-

cendi modus! homo debet quaerere, & ſeſe appropinquare ad regnum cœlorum; at è contra Joannes ait. Niſi cœlum ſe inclinet, & ad nos veniat; nunquam homo ſe movebit, ut illud conſcendat. Sylveira in Joan. 4.

Ecce ego lactabo eam, & ducam eam in ſolitudinem, & loquar ad cor ejus. Ol. 2. 14. alij legunt, *ſeducam* eam in ſolitudinem. Expende verbum *ſeducō*, & confidera; quòd etiam ad ea, quæ nobis maximè utilia ſunt, oportet Deum nos ſeducere. Oleaſter in Gen. 12.

Abſcondi talentum tuum in terra. Matth. 25. 25. Compone hunc ſervum iniquum cum illo Luc. 16. 3. qui ait: *fodere non valeo*, hoc eſt, laborare. At iſte, qui unum talentum acceperat, *abiens fodit in terram.* Hic ad malum ſtrenuus, & impiger; alter ad bonum, & ſatisfaciendum Domino, piger. Sylveira hic in addit.

§. XI.

Varia de Virtute in genere.

Vinum tuum miſſum eſt aquâ. If. 1. 22. id eſt, juſtitia tua miſſa eſt cum avaritia, & injuſtitia. Religioſus miſcet vinum cum aqua, quando cum obedientia miſcet propriam voluntatem, & judicium cum oratione curioſa; & ſæcularia colloquia, cum cœleſtibus cogitationibus conſolationes viles. Cornelius hic.

Virtus ſpontanea quædam res eſt, & nullius ſubjecta dominio: quòd autem quædam neceſſitate coactum eſt, virtus jam non eſſe poteſt. S. Gregor. Nyſſ.

Multò magis regnans virtus mavult adoleſcentiam, quàm ſenectutem; & tanquam intactam Virginem, & nihil probri paſſam adoleſcentiam, ſecum jungit neceſſitudine, ut cujus vitæ primitias ambiat. S. Chryſoſt. in Pl. 14.

§. XII.

Virtutes Theologicæ.

Figure, Symbola.

Abraham, Isaac, Jacob.

DEus eſt *Deus Abraham*, conferendo Fidem: *Deus Isaac*, conferendo ſpem: *Deus Jacob* conferendo Charitatem. S. Bonaventura hic.

Per Abraham Fides, per Iſaac ſpes, per Jacob Charitas, intelligitur. Hugo Card. in Matth. 1.

Recumbent cum Abraham, & Isaac, & Jacob. Matth. 8. 11. In Abraham Fides, in Iſaac ſpes, in Jacob Charitas designatur. Sim. Caſt. l. 5. c. 12. Hi tres Patres in medium adducuntur: nam in Abraham Fides, quâ placuit Deus; & reputatum eſt ei ad juſtitiam: in Iſaac verò ſpes, quaſi Sacramentum fidei; & gratiæ, generatur. Porro per Jacob Charitas designatur: quæ per varia certamina, donec Iſrael poſſit Deum deorum in Sion videre,